

บทที่ 2

恒星

2.1 ดาวเปลี่ยนแสง (Variable Star)

ดาวเปลี่ยนแสง (Variable Star) คือ ดาวที่มีการเปลี่ยนแปลงความสว่าง (Brightness) หรือ กำลังส่องสว่าง (Luminosity) ได้ และการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวไม่ได้มาจากการของบุราญาภาระ โลก สามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ ได้คือ ดาวเปลี่ยนแสงที่มีการเปลี่ยนแสงจริง (Intrinsic Variable) ซึ่งเกิดจาก การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างภายในของดาวฤกษ์อย่างรวดเร็ว และ ดาวที่ไม่ได้เปลี่ยนแสงจริง (Extrinsic Variable) โดยที่ดาวเปลี่ยนแสงทั้งสองประเภทนี้ยังแบ่งเป็นกลุ่มอยู่ๆ อีกด้วย

1. ดาวเปลี่ยนแสงที่มีการเปลี่ยนแสงจริง (Intrinsic Variable)

1.1 Pulsating variable คือดาวที่มีการยุบและขยายตัว ในรั้งตอนวิวัฒนาการ ของดาวฤกษ์ ซึ่งแบ่งเป็นกลุ่มอยู่ได้ดังนี้

- α Cygni variable เป็นดาวที่มีการยุบและขยายตัว ที่ไม่ชัดเจนในแนวรัศมี เป็นดาวอักษะใหญ่ (supergiants) อยู่ในชั้นคลาสเปกตรัม B ถึง A มีค่าการเปลี่ยนเป็นวัน ถึง สัปดาห์ มีค่าการเปลี่ยนแปลงความสว่างประมาณ 0.1 ไฮดิมานาท (magnitude) การเปลี่ยนแปลงมีลักษณะแบบไม่รูปร่าง (irregular)

- β Cephei variable เป็นดาวที่มีค่าการเปลี่ยนแปลงสั้นมาก ประมาณ 0.1 – 0.6 วัน มีค่าการเปลี่ยนแปลงความสว่างประมาณ 0.01 – 0.3 ไฮดิมานาท

- δ Cepheid variable เป็นดาวเปลี่ยนแสงที่มีความน่าสนใจมากนิดหนึ่ง ที่จะมากเมื่อเทียบกับที่มีค่าการเปลี่ยนแปลงแบบรูปร่าง (regular) โดยทั่วไปจะเรียกดาวเปลี่ยนกลุ่มนี้ว่า Cepheid มีค่าการเปลี่ยนแปลงอยู่ในช่วงไม่ถึงวัน ถึงหลายสัปดาห์ นักดาราศาสตร์จะให้ดาวกลุ่มนี้คำนวณหาระยะห่างของกาแลคซีได้ ซึ่งดาวเปลี่ยนกลุ่มนี้ยังแบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ δ Scuti variable ซึ่งมีหลักฐาน อย่างที่คล้ายคลึงกับ Cepheid แต่เป็นดาว ประจำกลุ่มที่ 2 ซึ่งจะมีขนาดน้อย ส่วนอีกนิดหนึ่ง คือ δ Scuti variable ซึ่งมีหลักฐาน อย่างที่ บนมือนกับ Cepheid แต่มีความสว่างและค่าการเปลี่ยนแปลงน้อยกว่า Cepheid บางครั้งซึ่งเรียกว่า Dwarf Cepheid โดยมีค่าการเปลี่ยนแปลงอยู่ที่ 0.003 – 0.9 ไฮดิมานาท และมีค่าการเปลี่ยนแปลงประมาณ 0.01 – 0.2 วัน ซึ่งเป็นดาวที่อยู่ในชั้นคลาสเปกตรัมระหว่าง A0 ถึง F5

- Mira variable เป็นดาวอักษะใหญ่แสดงที่เย็นมาก มีค่าการเปลี่ยนแปลงนาน หลายเดือน มีค่าการเปลี่ยนความสว่างอยู่ในช่วง 2.5 ถึง 11 ไฮดิมานาท

- PV Telescope variable เป็นดาวัยักษ์ใหญ่เปลี่ยน มีค่าการเปลี่ยนแปลงประมาณ 0.1 – 1 วัน มีค่าการเปลี่ยนแปลงเฉลี่ยประมาณ 0.1 ไฮเดนมาตรา

- RR Lyrae variable เป็นดาวที่คล้ายคลึงกับ Cepheid แต่สว่างน้อยกว่า และแก่กว่า Cepheid รวมทั้งเป็นดาวประชากรที่ 2 พันในกระชุกดาวหางกลม บางครั้งเรียกว่า cluster Cepheid สามารถคำนวณหาระยะห่างของวัสดุท้องฟ้าจากดาวกลุ่มนี้ได้ ส่วนใหญ่เป็นชนิดสเปกตรัม A มีการเปลี่ยนแปลงประมาณ 0.2 – 2 ไฮเดนมาตรา และมีค่าการเปลี่ยนแปลงตั้งแต่ 1 วันถึง 10 วันหรือบางดวงอาจมากกว่านั้น

- RV Tauri variable เป็นดาวัยักษ์ใหญ่เหลือง ที่มีชนิดสเปกตรัม F หรือ G เมื่อมีความสว่างมากที่สุด และจะอยู่ในชนิดสเปกตรัม K หรือ M เมื่อมีความสว่างน้อยที่สุด โดยที่ดาวกลุ่มนี้จะมีค่าการเปลี่ยนแปลงอยู่ในช่วง 30 – 100 วัน และมีการเปลี่ยนแปลงประมาณ 3 – 4 ไฮเดนมาตรา

- Semiregular variable เป็นดาวัยักษ์ใหญ่แดง มีการเปลี่ยนแปลงแบบไม่รูปประจำ แต่บางครั้งก็เปลี่ยนแปลงแบบไว้รูปร่าง ตัวอย่างของดาวเปลี่ยนแปลงที่เป็นที่รู้จักกันดีในกลุ่มนี้คือดาว Betelgeuse ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงตั้งแต่ +0.2 – +1.2

- SS Phoenicis variable เป็นดาวที่คล้ายคลึงกับ δ Scuti variable โดยอยู่ในชนิดสเปกตรัม A2 ถึง F5 สำหรับมากจะพบในกระชุกดาวหางกลม มีการเปลี่ยนแปลงประมาณ 0.7 ไฮเดนมาตรา และมีค่าการเปลี่ยนแปลง 1 – 2 ชั่วโมง

- ZZ Ceti variable เป็นดาวที่มีการยุบและขยายตัว ที่ไม่อยู่ในแนวรัศมี มีค่าการเปลี่ยนแปลงตั้งแต่มากประมาณ 0.5 – 25 นาที และมีการเปลี่ยนแปลงน้อยมากประมาณ 0.001 – 0.2 ไฮเดนมาตรา

1.2 Eruptive variable เป็นดาวที่มีการระเบิดเปลือกนอกออกไป ซึ่งแบ่งเป็นกลุ่มสองได้ดังนี้

- Flare star เป็นดาวที่มีความสว่างน้อย สามารถเพิ่มความสว่างได้ถึง 2 ไฮเดนมาตรา ในเวลาเพียง 2 – 3 วินาที แต่จะลดความสว่างลงจนมีอนเดินให้เวลาประมาณครึ่งชั่วโมง สำหรับมากเป็นดาวแคร์เนล

- FU Orionis variable เป็นดาวที่อยู่ในชนิดสเปกตรัม A ถึง G สามารถเพิ่มค่าความสว่างได้ถึง 6 ไฮเดนมาตรา

- γ Cassiopeiae variable เป็นดาวที่อยู่ใน星座เปกตั้น B ดึง 1 ดาวการเพิ่มค่าความสว่างได้ถึง 1.5 ไฮเดนต์ ขณะที่กระจายมวลส้านออกไปอันเนื่องมาจากการหมุนรอบตัวเองอย่างเร็ว

- Orion variable เป็นดาวเกิดใหม่ที่ร้อน และยังไม่เข้าสู่แบบดาวกระบนหลัก มีค่าการเปลี่ยนแปลงแบบและค่าการเปลี่ยนแปลงไม่แน่นอน

- Luminous blue variable บางครั้งเรียกว่า S Doradus variable

- R Coronae Borealis variable ดาวกลุ่มนี้มีการเพิ่มค่าความสว่างแบบบันบัน โดยมีการเพิ่มค่าความสว่างจาก 1 ไปยัง 9 ไฮเดนต์ในทันที แต่จะลดค่าความสว่างลงอย่างช้าๆ โดยให้เวลาเป็นเดือน หรือเป็นปี ซึ่งเป็นผลมาจากถุงในบรรยากาศของดาว

- RS Canum Venaticorum variable เป็นระบบดาวคู่ที่มีค่าการเปลี่ยนแปลงนานตามต้องมีการลุกจ้า (flare) ที่ผิดดาวตัวอย่าง โดยมีค่าประมาณ 1 - 4 ปี

- Wolf – Rayet variable เป็นดาวร้อนที่มีมวลมาก และมีการปลดปล่อยเม็ดออกอกมา โดยมีการเปลี่ยนค่าความสว่างเฉลี่ย 0.1 ไฮเดนต์ เมื่อถ่ายสเปกตรัมพบว่ามีการปลดปล่อย (emission) สเปกตรัมของ อีเดียม ในโทรศัพท์ คาร์บอน และออกซิเจน

1.3 Cataclysmic variable เป็นการเปลี่ยนแปลงที่มีการเปลี่ยนลักษณะของดาว ซึ่งแบ่งเป็นกลุ่มย่อยได้ดังนี้

- Dwarf novae เป็นระบบดาวคู่ที่ดาวดวงใดดวงหนึ่งเป็นดาวแคระขาว และมีการถ่ายเทมลักษณะหัวใจคู่ ทำให้เกิดการระเบิดที่บีบอัดรอบนอก

- Novae เป็นการระเบิดของดาวในระบบดาวคู่แบบใกล้ชิด

- Supernovae เป็นการเปลี่ยนแปลงของดาว โดยที่เกิดขึ้นทั้งหมดของ Cataclysmic variable จะเป็น Supernovae ซึ่งมีการปลดปล่อยพลังงานออกมากจำนวนมหาศาล ซึ่งเพิ่มขึ้นมากกว่า 20 ไฮเดนต์ และเป็นผลมาจากการระเบิดของดาวมวลมากในช่วงท้ายของวิถีชีวิต

- Z Andromedae variable เป็นระบบดาวคู่ที่ดาวดวงใดดวงหนึ่งเป็นดาวยกษัตริย์ และ ดาวร้อน ที่อยู่ในกลุ่มนกสีและถุน คล้ายกับ novae คือเกิดการระเบิดที่บีบอัดรอบนอก ซึ่งการเปลี่ยนค่าความสว่างประมาณ 4 ไฮเดนต์

2. ดาวเปลี่ยนแปลงที่ไม่ได้เป็นแสงอาทิตย์ (Extrinsic Variable)

2.1 Rotating variable เป็นดาวที่มีการปรับค่าความสว่างขึ้นเนื่องมาจากการหมุนรอบตัวเอง เช่นการเกิด sun spot ซึ่งแบ่งเป็นกลุ่มย่อยได้ดังนี้

- α^2 Canum Venaticorum variable เป็นดาวที่อยู่ในแถบกระบวนการหลัก มีนิรภัยของสเปกตรัมเป็น B7 – A7 มีการแปรค่าความสว่างประมาณ 0.01 – 1 ໂທติมาตร ซึ่งเป็นผลมาจาก การเปลี่ยนของส่วนแม่เหล็ก

- BY Draconis variable เป็นดาวที่มีนิรภัยของสเปกตรัมเป็น K หรือ M และมีการแปรค่าความสว่างประมาณ 0.5 ໂທติมาตร

- FK Comae Berenices variable เป็นดาวที่มีนิรภัยและมีลักษณะรี

- SX Arietis variable เป็นดาวที่มีการแปรค่าความสว่างประมาณ 0.1 ໂທติมาตร ซึ่งเป็นผลมาจาก การเปลี่ยนของส่วนแม่เหล็กอันเนื่องมาจากการหมุนรอบตัวเองด้วยความเร็วสูง

- Rotating ellipsoidal variable เป็นดาวที่มีการหมุนที่พื้นผิว ทำให้ผู้สังเกตเห็นว่ามีการแปรแสง

- Optically variable pulsar มีพิเศษาระดับจักรวาลที่สามารถสังเกตได้ในช่วงความยาวคลื่นที่ตาคนมองเห็น เช่น ดาวนิวตรอนที่มีการแปรค่าความสว่างอันเนื่องมาจากการหมุนรอบตัวเองอย่างรวดเร็ว ทำให้มีการแปรแสงอย่างรวดเร็วตัวอย่างเช่น โคโรน่าเพียงมิลลิวินาทีหรือ สองถึงสามวินาทีเท่านั้น

2.2 Eclipsing binary เป็นการแปรแสงของระบบดาวคู่ ซึ่งแบ่งเป็นกลุ่มย่อยได้ดังนี้

- Algol variable เป็นดาวคู่แบบแยกกัน (Detached Binaries) มีอุปราคาปฐมภูมิ (Primary Eclipse) ลึก แต่อุปราคาที่二ภูมิ (Secondary Eclipse) ลึก และคงจะดาวปฐมภูมิสว่างกว่าดาวที่二ภูมิมาก กราฟแสดงบริเวณนอกอุปราคา (Outside Eclipse) ค่อนข้างสม่ำเสมอ

- β Lyrae variable เป็นดาวคู่แบบที่จมูกัน (Semi-Detached Binary) กราฟแสดงจะมีความไม่ดังสม่ำเสมอและอุปราคาที่二ภูมิจะเทินหัดกันประมาณ Algol มาก

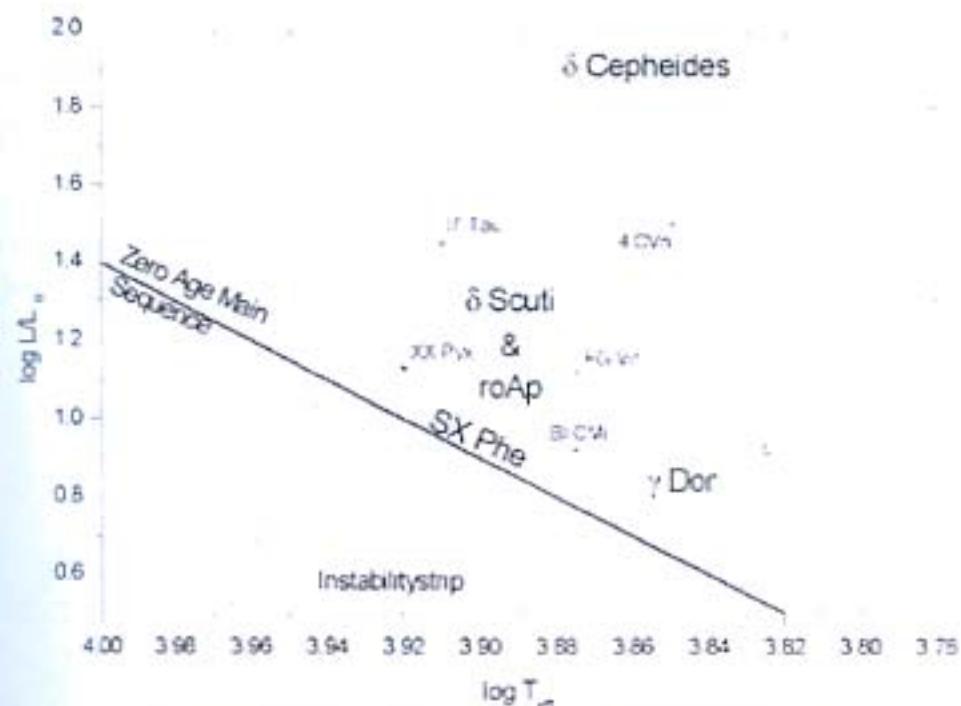
- W Ursae Majoris variable เป็นดาวคู่แบบติดกัน (Contact Binaries) กราฟแสดงจะไม่ดังสม่ำเสมอ และความลึกของอุปราคาปฐมภูมิ กับอุปราคาที่二ภูมิมีค่าใกล้เคียงกัน

2.3 Planetary transit เป็นการแปรค่าความสว่างของดาว อันเนื่องมาจากการเคลื่อนที่บังดาวฤกษ์

2.2 ดาวแพรแสลงเคลือด ศกุติ (δ Scuti Variable)

ดาวแพรแสลงเคลือด ศกุติ เป็นดาวแบบแพรแสลง Pulsating ซึ่งอยู่ในช่วงสเปกตรัมชนิด A ถึงช่วงแรกของชนิด F มีการยุบ-ขยายตัวที่ช้าในแนวรัศมีและไว้ใจอยู่ในแนวรัศมี โดยมีความเปลี่ยนแปลงอยู่ระหว่าง 30 นาทีถึง 8 ชั่วโมง และมีค่ามีค่าการแพรแสลงน้อยกว่า 1 เมกานิจูต

ดาวแพรแสลงเคลือด ศกุติ ถูกตั้งพินโดย Fath ในปี ค.ศ. 1935 ต่อมาในปี ค.ศ. 1955 Smith ใช้กล้องประดานหันนี้ว่า Dwarf Cepheids เป็นจากดาวกลุ่มนี้มีลักษณะที่ต่างจากดาวแพรแสลงชนิด RR Lyrae เนื่องจากความลับพันธ์ของความเปลี่ยนแปลงกับความต่าง (period-luminosity) และยังพบว่ามีธาตุประดานโดยมาก ดังนั้นในช่วงปี ค.ศ. 1979-1980 Breger จึงเสนอให้ใช้กิตาวกลุ่มนี้ว่า เคลือด ศกุติ ส่วนดาวที่มีธาตุประดานโดยอยู่น้อย เรียกว่า SX Phoenicis stars บริเวณที่พบดาวเคลือด ศกุติ ดังรูปที่ 2.1

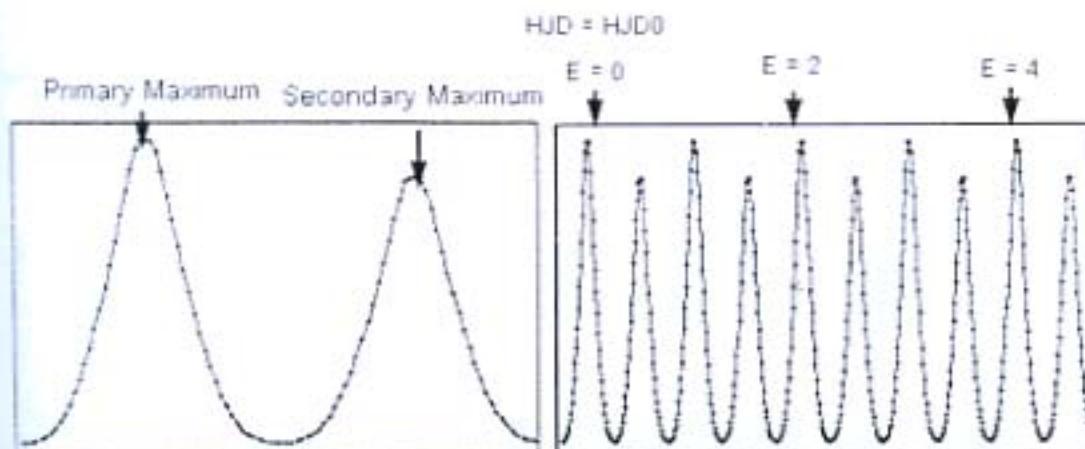


รูปที่ 2.1 แมลงบนอิฐเด่นที่พบดาวเคลือด ศกุติ ใน H-R Diagram

กระบวนการแพรแสลงของดาวแพรแสลงเคลือด ศกุติ มีลักษณะที่เหมือนกับดาวอื่นๆ ที่อยู่ในแบบ instability strip ซึ่งแต่ละรอบของการแพรแสลง จะมีพื้นที่งานเฉลี่ยของกําลังที่ได้จากการแพลงรวมกันของแก๊ส ในบริเวณ ionization zone ซึ่งมีแก๊สไออกไซเจน และอีเดียมอยู่เป็นจำนวนมาก

2.3 การวิเคราะห์กราฟแสงของดาวแพรแสตนด์

กราฟแสง (Light Curve) คือข้อมูลทางดาราที่บันทึกการคล่องหรือเพิ่มรั้นของปริมาณแสง จากวัตถุท้องฟ้า ข้อมูลดังกล่าวจะบ่งชี้ถึงวิธีวนการของแสงจากวัตถุท้องฟ้าบันทึก ดาวแพรแสตนด์เป็นวัตถุท้องฟ้าที่นักดาราศาสตร์นิยมสังเกตการณ์ด้วยกราฟแสง โดยถ้าทราบว่าดาวแพรแสตนด์กล่าวมีกลไกการแพรแสตนด์อย่างไร ก็สามารถทำนายโครงสร้าง และแนวโน้มที่ต้องการของดาวแพรแสตนด์นั้นเมื่อเวลาผ่านไป ได้ สำหรับดาวแพรแสตนด์คงต่อไป จัดเป็นดาวแพรแสตนด์ที่มีกลไกการแพรแสตนด์พัลซ์ (Pulsating) ซึ่งเกิดจากกระบวนการทางเทอร์โมนิวเคลียร์ภายในดาว ดังนั้นกราฟแสงที่สังเกตการณ์ได้จะบ่งบอกถึงแนวการโคจรของระบบจากภาระสังเกตการณ์บนโลก ลักษณะของกราฟแสงที่มีการคล่องของเส้นกราฟหมายถึงมีการรูบตัวของดาว ตามแนวลักษณะจากโลก ซึ่งเวลาที่ระบบดาวแพรแสตนด์มีการเปลี่ยนแปลงความส่องสว่างครบหนึ่งรอบโดยสมบูรณ์ เรียกว่า รอบ (Period) ในทางปฏิบัติสามารถวัดค่าของดาวแพรแสตนด์ของนั้นๆ ได้จากการวัดของเวลาจากตัวแหน่งความส่องสว่างสูงสุดหนึ่งจนถึงตัวแหน่งความส่องสว่างต่ำสุดไป และนิยามวัดค่าของดาวแพรแสตนด์ในหน่วยวัน



รูป 2.2 แสดงส่วนประกอบในกราฟแสงและกำหนด Epoch

ถ้าสังเกตการณ์กราฟแสงของดาวแพรแสตนด์ควบคู่ด้วยระยะเวลาしながら กราฟแสงที่ได้จะมีค่าสูงสุดหลายครั้งซึ่งจะเป็นค่าของความการแพรแสตนด์ของดาว ซึ่ง Time of Maximum ของกราฟแสงจะมีการประมาณจำนวนเท่าของค่า ตามสมการเชิงเส้นเชิงเส้นเชิงเส้น (Linear Ephemeris Equation) ดังนี้

$$HJD = HJD_0 + PE \quad (2.1)$$

โดยที่ HJD คือ ค่า Time of Minimum ของกราฟแสดงในตัวแหน่งที่ลงใจในรูปของวันจุลเดือน
ศุนย์สูตรยะ

HJD_0 คือ ค่า Time of Maximum ของกราฟแสดงในตัวแหน่ง $E=0$ ในรูปของวันจุลเดือน
ศุนย์สูตรยะ

P คือ ค่าการโคจรรอบระบบสุริยะ

E คือ Epoch หรือจำนวนรอบของกราฟเปลี่ยนแปลงของดาว

เมื่อกำหนด Epoch จะมีลักษณะดังต่อไปนี้

$$\text{HJD (next period)} = \text{HJD}_0 + P(1)$$

$$\text{HJD (2}^{\text{nd}} \text{ period)} = \text{HJD}_0 + P(2)$$

$$\text{HJD (3}^{\text{rd}} \text{ period)} = \text{HJD}_0 + P(3)$$

สำหรับการหาอัตราการเปลี่ยนแปลงค่าเร็วจะใช้แผนภาพ $O - C$ โดยที่

$$O = \text{HJD}_0 + P(E)E \quad (2.2)$$

$$C = \text{HJD}_0 + P_{\text{cr}} E \quad (2.3)$$

โดยที่ O คือ Time of Maximum Light ที่สังเกตการณ์ (Observe) ได้

C คือ Time of Maximum Light ที่ได้จากการคำนวณ (Calculate) โดยผลของการเรียงเส้น
เอฟเฟกต์เมอริล

P_{cr} คือ ค่าการแปลงของดาวคู่ที่คำนวณได้จากสมการเรียงเส้นเอฟเฟกต์เมอริล

$P(E)$ คือ ค่าการแปลงของดาวที่ได้จากการสังเกตการณ์

เมื่อนำสมการ (2.2) ลบด้วยสมการ (2.3) จะได้

$$O - C = (P(E) - P_{\text{cr}})E \quad (2.4)$$

โดยตัวแผนภาพ $O - C$ ที่ได้มีการกระจายแบบพาราโบลา จะได้ว่า

$$O - C = aE^2 + bE + c = (P(E) - P_{\text{cr}})E \quad (2.5)$$

จากนั้นให้เพื่อเขียนรูปหตุมาก (2.5) เทียบกับ E

$$\frac{dP}{dE} E + (P(E) - P_{\text{cr}}) = 2aE + b \quad (2.6)$$

เพียงสัมประสิทธิ์ของทั้งสองข้างของสมการ ทำให้ได้

$$\frac{dP}{dE} = 2a \quad (2.7)$$

$$(P(E) - P_{\text{ext}}) = b$$

ในการหาอัตราการเปลี่ยนแปลงค่าบวกการเปลี่ยนแปลงของค่า dP/dE (หน่วย days/cycle) จะใช้การพิจารณาแผนภาพ $O-C$ โดยการหาค่า a จากการใช้ Quadratic Polynomial Fitting Method แล้วจึงแทนค่าในสมการ (2.7) ต่อไป

การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงค่าบวกการเปลี่ยนแปลงนี้ พบว่า ถ้าการเปลี่ยนแปลงค่าบวกการเปลี่ยนแปลงมีค่าคงดัง ค่าเปลี่ยนแปลงดังนั้นๆ อาจอยู่ในช่วงวิวัฒนาการก่อนเข้าสู่ แถบกระบวนการหลัก (main sequence) ส่วนดาวที่มีการเปลี่ยนแปลงค่าบวกการเปลี่ยนแปลงมีค่าเพิ่มขึ้น ค่าเปลี่ยนแปลงดังนั้นๆ อาจอยู่ในแถบกระบวนการหลัก และออกจากแถบกระบวนการหลัก

2.4 ระบบดาวคู่ (Binary System)

ดาวเปลี่ยนแปลงบางดวง ประกอบด้วยดาวฤกษ์อีก 1 ดวง โดยรอบดูดศูนย์กลางมวลเดียวกัน นิยมเรียกว่า ระบบดาวคู่ เมื่อพิจารณาค่าบวกการโคจรของดาวเปลี่ยนแปลงเป็นเวลา นาน จะพบการเปลี่ยนแปลงค่าบวกการโคจรของดาวเปลี่ยนแปลงนี้ในลักษณะที่เป็นค่านิรันดร์ ซึ่งมีค่าเท่ากับค่าบวกการโคจรบังคับของระบบดาวคู่

ดังนั้นถ้าแผนภาพ $O-C$ มีลักษณะเป็นค่านิรันดร์ หรือ มีลักษณะการเปลี่ยนแปลงแบบเป็นค่านิรันดร์ในแผนภาพ จะสามารถหาค่าบวกการโคจรของพังก์ชันคาน (Periodic Function) มา ชิ้นๆ ได้ โดยที่ค่าบวกการโคจรนี้จะมีค่าเท่ากับค่าบวกการโคจรบังคับของระบบดาวคู่ และแอนบล็อกที่ได้ แสดงถึงระยะห่างระหว่างดาวทั้งสองในระบบดาวคู่นั้นๆ